

Minna Lindeberg, Liisa Kallio (kuv.) ja Marja Kyrö (suom.): *Eläinten sukua* (Tammi 2006)

Eläinten sukua on yhtä aikaa viisas, hauska ja tunteikas tarina perheestä, jossa jokainen on omalla tavallaan pörheä, muriseva, terävä tai piipittävä. Kirja kertoo rohkean rehellisesti kasvamisesta sekä perhe-elämän täydestä arjesta iloiseen ja huolineen: tärkeintä on vierellä kulkeminen ja rakkaiden hyväksyminen sellaisina kuin he ovat. Minna Lindebergin teksti ja Liisa Kallion kuvitus käyvät upeaa, saumatonta vuoropuhelua keskenään. Eläinten sukua on todellinen helmi, tuleva klassikko.

Kenelle? Kuvakirja 5–105-vuotiaille! Kirja herättää paljon ajatuksia ja keskustelua kaikenikäisten kanssa. Tarina ja kuvitus kestävät useita lukukertoja, tutkimista ja pohdiskelua.

VOIMAELÄIN

Jos ihmisiä katsoo oikein tarkkaan, näkee, ovatko korvat terävät tötteröt vai pienet pyöreät kissankorvat. Kaikissa aikuisissa on jotain pörheää tai terävää. Kynnet, kyttyrä, kärsä tai nokka. Kalkkunaneltta leuan alla tai vahvat töröhampaat. Jotkut hyökkäävät, kun heitä ärsyttää, jotkut juoksevat metsään tai jonnekin piiloon. Aina on niitä, jotka haluavat repiä toiset kappaleiksi. Ihmiset visertävät, karjuvat ja haukkuvat. Kaakattavat, ärisevät, piipittävät ja murisevat. Ja vikisevät. On lauhkeita lampaista ja tappelukukkoja. Vetojuhtia ja lemmikkieläimiä. Moni pakenee metsään tai ulkomaille ja muuttuu kokopäivätoimiseksi eläimeksi.

Mikä on lempieläimesi? Muistutatko jotain tiettyä eläintä ulkoisesti tai luonteenpiirteiltäsi? Mikä eläin haluaisit olla? Entä jos alkaisit vähitellen muuttua sellaiseksi? Miten muutos alkaisi ja etenisi? Kirjoita listaa muutoksista. Aloita ensin aivan pienistä ja huomaamattomista ja jatka vähitellen isoihin ja ilmiselviin muutoksiin. Lukekaa muutoslistoja ääneen toisillenne ja yrittäkää arvata, miksi eläimiksi olette muuttumassa.

Kirjoita pieni kuvaus elämästäsi eläinhahmossa. Onko jokin tietty vuoden- tai vuorokaudenaika eläimellesi erityisen tärkeä? Kirjoita siitä!

ERIKOINEN PERHE

"Minä en pidä tästä villatakista!" isä karjuu aamukahvipöydässä.

Mir sitoo isän solmion. "Sinä olet menossa töihin, isä, Sinun TÄYTYY pukea!"

Jänötyttö pureksii tulppaania.

"Älä syö kukkia. On meillä murojakin." Malva huutaa.

Kirjan perheenjäsenet ovat jokainen oma eläimellinen personansa. Ketun, jänön, kissan ja gepardin vanhemmat ovat peura ja leijona. Isoäiti taas on omaa sukuaan puutarhaetana. Keksi oma eläinperhe, jossa elää erilaisia tyyppisiä. Kerro ja kirjoita heidän aamupalahetkestään. Miten kunkin perheenjäsenen eläintausta vaikuttaa arkiamuun? Mitä kukin syö mielellään? Miten he muuten käyttäytyvät? Kuka on väsynyt, kuka pirteä, kuka kiukkuinen, vauhdikas tai jotain ihan muuta?

ELÄINPANTOMIIMEJA

Jänötyttö on rohkea ja hyppii äidin ja isän isossa sängyssä.

Kettu hiipii esiin.

”Ota kiinni jos saat!” huutaa jänö.

Kettu singahtelee sinne tänne kuin punainen pallo. Hänen silmänsä kiiluvat milloin missäkin.

Yhtäkkiä Jänötytön takajalka juuttuu sänkyjen väliin eikä hän saa sitä irti.

”Äiti, Ketulla on kynnet esillä, kun me leikitään!”

Leikkikää eläinpantomiimeja. Jakakaa ryhmä kahtia. Kumpikin ryhmä saa vuorollaan päättää, mitä eläintä esittävät ilman ääniä. Toinen ryhmä arvaa – ja sitten vaihdetaan!

KIRJE

Posti tuo Tansaniasta kortin. Lapset ja isoäiti istuvat aurinkokatoksessa, he juovat kuumaa mehua ja kääntelevät korttia kaikin päin.

”Rakkaat.

Me emme voi tulla kotiin vielä, mutta tulemme pian.

Pitäkää tassut lämpiminä!”

Kortin alareunassa on kaksi savijälkeä. Leijonankäpälä ja toinen, joka muistuttaa peuraeläimen sorkkaa.

Perheen äiti ja isä lähettävät lapsille kortin Tansaniasta. Keksi tai keksikää vastauskirje, jonka lapset lähettävät isälle ja äidille. Mitä he haluavat kertoa? Miten kirje alkaa, ja miten se päättyy? Onko jollakin lapsella jotain erityistä kerrottavaa?